

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., soudkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudce Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **P. P.**,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2021,
č. j. 059571/2017/KUSK/OLPPŘ/NOV, sp. zn. SZ_059571/2017/KUSK/2,

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 3. 2017, č. j. 0018333/DZD/2017/SMi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 183/2017

Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), za přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů potvrdil.

Vyjádření účastníků řízení

2. Žalobce namítl, že jednotlivé podklady nejsou způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení však není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
3. Konkrétně žalobce namítl, že z pokutového bloku musí být zřejmé, kde přesně došlo k přestupku a zda to bylo na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, což je rozhodující pro určení, zda je správní orgán, který rozhodnutí vydal, k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle jiných zákonů. Dále musí být jasné, k jakému přestupku mělo dojít, přičemž nelze akceptovat užívání nesrozumitelných zkratk. Pouze ze slov „*jízda v pruzích*“, nebo „*přejíždění pruhů*“ nelze dovodit, že došlo k naplnění složité skutkové podstaty přestupku spočívající v porušení povinnosti vyplývající z § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu. Totéž platí o uvedení slov „*jízda na červenou*“, neboť ani ta sama o sobě nepopisují, zda a jakým způsobem žalobce porušil povinnost vyplývající z § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, resp. z § 70 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Konečně musí být zjevné, kdo přestupek spáchal a kdy přesně to bylo. Údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Žalobce si je vědom, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je užívání strohých a zkratkovitých formulací v blokovém řízení přijatelné. Pokutové bloky ze dne 12. 2. 2016 (myšleno 11. 2. 2016 – pozn. soudu), ze dne 18. 4. 2016 a ze dne 13. 12. 2016 však trpí takovými vadami, že ani ve světle tolerantního přístupu Nejvyššího správního soudu nemohou být způsobilými podklady.
4. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že v námitkovém řízení nelze důkladně zkoumat kvalitu a formální správnost jednotlivých pokutových bloků. Poukázal na to, že pro některé správní orgány to je běžnou správní praxí, což doložil anonymizovanými rozhodnutími Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice a Magistrátu města Kladna vydaných v odlišných námitkových řízeních. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřipustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že byl povinen zkoumat pouze to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé

přestupky zapsán správný počet bodů; nikoli už zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná (viz rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008-44). Žalovaný není oprávněn činit si o (ne)zákonnosti rozhodnutí – pokutových bloků vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Tento postup je zcela v intencích řízení o námitkách, které nelze chápat jako další řádný opravný prostředek proti jednotlivým rozhodnutím o přestupku (pokutovým blokům).

6. V posuzované věci byly podle žalovaného záznamy bodů provedeny na základě způsobilých podkladů (pokutových bloků). Vytýká-li jim žalobce formální vady, odkazuje žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, který připouští i zkratkovité formulace, jsou-li v daném kontextu srozumitelné a konkrétní jednání konkrétní osoby je popsáno natolik určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. Pokutový blok jakožto doklad o projednání přestupku dokládá, že podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení byly v den přestupku naplněny, tj. přestupek byl s žalobcem ústně projednán, skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, nepostačuje věc vyřešit napomenutím a žalobce je ochoten a schopen zaplatit pokutu. Žalobcův podpis pak dokládá jeho souhlas s pokutovým blokem. Má-li žalobce za to, že nebyly naplněny všechny podmínky pro vydání pokutového bloku, bylo na něm, aby v průběhu správního řízení unesl důkazní břemeno, které leží v dané situaci na něm (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Ostatně, žalobce má k dispozici originály pokutových bloků, které může ke svým tvrzením předložit. Čitelnost pokutových bloků se plynutím času zhoršuje a žalovaný má nadto k dispozici jen jejich kopie (originály coby ceninu nesmí policie vydat).
7. K požadavku žalobce, aby žalovaný postupoval podle jím tvrzené praxe, žalovaný uvedl, že rozhodnutí jiných správních orgánů nejsou pramenem práva, ani neslouží ke sjednocování správní praxe. Předvídatelnosti správní praxe se lze domáhat pouze u jednoho konkrétního správního orgánu.
8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 20. 12. 2016 datoval správní orgán I. stupně oznámení, že žalobce ke dni 13. 12. 2016 dosáhl 12 bodů v evidenci řidičů. Sdělil mu, že uplynutím 5 pracovních dnů od doručení oznámení pozbývá řidičského oprávnění, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán opatřil všechny podklady, na jejichž základě byl záznam bodů proveden.
10. Dále je součástí správního spisu výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 20. 12. 2016, z něhož vyplývá, že
 - dne 11. 2. 2016 bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu,
 - dne 18. 4. 2016 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu a

- dne 13. 12. 2016 bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
11. Součástí správního spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků týkající se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 11. 2. 2016, 18. 4. 2016 a 13. 12. 2016, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
12. Dne 9. 2. 2017 poučil správní orgán I. stupně žalobce o jeho právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, a to dne 28. 2. 2017, a vyjádřit se k nim. Žalobce v reakci na to navrhl dne 24. 2. 2017 přerušení řízení s tím, že ve věci pokutového bloku ze dne 6. 1. 2017 podal návrh na zahájení přezkumného řízení. Správní orgán I. stupně vydal dne 27. 2. 2017 usnesení, že se řízení nepřerušuje, protože záznam bodů za přestupek spáchaný dne 6. 1. 2017 nijak nesouvisí s předmětem tohoto řízení. Žalobce následně svého práva seznámit se s podklady nevyužil.
13. Dne 20. 3. 2017 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobcovy námitky zamítl. V rozhodnutí rekapituloval tři přestupky, jichž se žalobce dopustil ve dnech 11. 2. 2016, 18. 4. 2016 a 13. 12. 2016, a shrnul dosavadní průběh řízení. Konstatoval, že pokutové bloky nevykazují žádné nedostatky a žalobce je podepsal. Jsou tedy způsobilými podklady pro zápis bodů. Námitky podané žalobcem jsou irelevantní.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal, přičemž argumentoval shodně jako v žalobě. V odvolání namítl, že se správní orgán I. stupně nezabýval způsobilostí jednotlivých pokutových bloků pro záznam bodů, nýbrž se spokojil pouze s oznámeními správních orgánů o spáchání přestupku a vydání příslušného rozhodnutí. Oznámení přitom musí být vždy porovnáno s pokutovým blokem. Jiné správní orgány se v námitkovém řízení způsobilostí pokutových bloků zabývají, a pokud to správní orgán I. stupně neučinil, porušil zásadu předvídatelnosti. Údaje na pokutových blocích mohou být zkratkovité, ale nemohou být nesrozumitelné. Následně vznesl konkrétní námitky vůči jednotlivým pokutovým blokům. Vesměs namítl, že jsou některé jejich kolonky vyplněné nedostatečně nebo vůbec, některé údaje jsou nečitelné, nebo kvůli použití zkratk nesrozumitelné, případně příliš vágní. Nelze například s jistotou určit osobu přestupce, nebo identifikovat oprávněnou osobu, která rozhodnutí v blokovém řízení vydala, ani přesně zjistit právní kvalifikaci nebo místo spáchání přestupku. Pokutové bloky trpící takovými vadami nemohou být způsobilými podklady pro záznam bodů.
15. Dne 23. 6. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení a obsah odvolání a konstatoval, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné vady, které by způsobily nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Závěr o dosažení 12 bodů má oporu v podkladech, které správní orgán I. stupně shromáždil, a žalovaný se s ním ztotožňuje. Všechny pokutové bloky jsou čitelné, s nezaměnitelnými informacemi, vypovídající o všech podstatných okolnostech spáchání přestupků. Jde o pravomocná rozhodnutí. Jako taková jsou způsobilá pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

Posouzení žaloby soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas. Žaloba byla také podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem

požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti. O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci vyjádřili implicitní souhlas (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

17. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu může řidič, který nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například to, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/201316). Žalovaný (resp. správní orgán I. stupně) tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
19. Náležitosti pokutového bloku byly v době, kdy se žalobce přestupků dopustil, stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle jeho odst. 4 vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Pro úplnost soud dodává, že v současnosti jsou náležitosti pokutového bloku vymezeny v § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, též podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení.
20. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spáchaním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou

pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, jehož podstatou je, že se konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání vepíší přímo na místě do k tomu určeného formuláře – pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nelze posuzovat náležitostí pokutových bloků s rigidní přísností. V blokovém řízení je přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, jestliže je současně z pokutového bloku patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Ještě dál jde ve shovívavosti vůči pokutovým blokům rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, podle něhož nemusí ani nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku).

21. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, protože se odmítl zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je přitom evidentní, že tato námitka je nedůvodná. Nic takového správní orgány netvrdily a naopak postupovaly v souladu s požadavky formulovanými výše citovanou judikaturou správních soudů a ostatně i s požadavky samotného žalobce. Správní orgán I. stupně si vyžádal pokutové bloky od orgánů, jež je vydaly, porovnal je s oznámeními o uložení pokuty a neshledal žádný rozpor. Konkrétní a podrobné námitky vůči jednotlivým pokutovým blokům (relevantním pro správní řízení, jež přecházelo vydání napadeného rozhodnutí) vznesl žalobce až v odvolání. Žalovaný se jimi v napadeném rozhodnutí zabýval a vypořádal je (na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí). Uvedl, že na všech pokutových blocích jsou srozumitelně (právní kvalifikací i slovně) vymezena protiprávní jednání (místem a časem spáchání) spáchaná žalobcem, jehož totožnost byla ověřena, a všechny bloky jsou také žalobcem podepsány. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání se s odvolací námitkou), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl pak též souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodech 19 a 20). Co do rozsahu přezkumu nespátřuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice a Magistrátu města Kladna, jejichž rozhodnutí žalobce k žalobě přiložil. Tato námitka je proto nedůvodná.
22. Dále žalobce namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud proto přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchylnit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem*

pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“

23. Z pokutového bloku ze dne 11. 2. 2016 vyplývá, že žalobce v automobilu registrační značky 1SL5210 v 8:15 v Pelhřimově v ulici Průběžná na křižovatce s ulicí Slovanského bratrství nezastavil na světelný signál s červeným světlem „Stůj!“.
24. Osoba přestupce (žalobce) je identifikována jménem a příjmením. V kolonce 2. *Rodné číslo/datum narození* je uvedeno „6. 7. 1971/1016“. Tímto způsobem se údaj o narození nezapisuje. Tím ovšem není způsobena jeho nesrozumitelnost. Zjevně jde o kombinaci data narození a části rodného čísla (údaje za lomítkem), což soud interpretuje jako snahu správního orgánu v rychlosti (jež je blokovému řízení vlastní) zachytit na pokutovém bloku datum narození i rodné číslo (ačkoli by s ohledem na název kolonky byl stačil jeden z obou údajů), a přitom se nedopustit chyby při zápisu rodného čísla, které se oproti klasickému zápisu data narození zapisuje „odzadu“. Tato snaha byla v případě daného pokutového bloku úspěšná, neboť datum narození správní orgán uvedl a uvedl je správně. Pravidla pro odvození části rodného čísla před lomítkem z data narození jsou skutečností obecně známou a z uvedeného údaje může každý bez obtíží dovodit, že žalobcovo rodné číslo je 710706/1016. Dále je žalobce identifikován číslem svého občanského průkazu a řidičského průkazu, tedy dokonce dvěma doklady totožnosti. Osoba přestupce je tedy určena s dostatečnou přesností, neumožňující jakékoli pochybnosti.
25. Čas spáchání přestupku je uveden na minutu přesně. Místo spáchání přestupku je též uvedeno srozumitelně. Výslovně je uvedeno, že přestupek byl spáchán v P. (v tomto případě není užito žádné zkratky), v „X“. Uvedené zkratky jsou srozumitelné, neboť „ul.“ je běžně užívaná zkratka pro ulici. Z toho, že jsou uvedeny dvě různé ulice, je jasné, že zkratka „křiž.“ značí místo, kde se obě ulice kříží (ostatně dále v pokutovém bloku je ještě jednou celým slovem uvedeno, že byl přestupek spáchán v křižovatce). I zkratka „X“ je srozumitelná, protože v P. připadá v úvahu jen jedna taková ulice, tedy ulice X. (Tato zkratka by snad mohla být nesrozumitelná v případě, pokud by se v P. nacházela ještě ulice Y a Z a všechny tyto ulice by rovněž křižovaly ulici P.. Tak tomu však nepřekvapivě není.) Místo a čas spáchání přestupku jsou tedy uvedeny přesně. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie České republiky, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Tato úvaha přitom platí i pro další posuzované pokutové bloky, vůči nimž žalobce vznášel totožnou námitku.

26. Právní kvalifikace přestupku je uvedena slovy „§ 70/2a z. č. 361/2000 Sb. – *nerespektoval světelný signál s červeným světlem „STŮJ“ v křižovatce*“. Pokuta byla uložena za přestupek „125c/1f5“ zákona č. „361/2000“ Sb. Soud ji pokládá za srozumitelnou, neboť zjevně odkazuje na povinnost řidiče zastavit před křižovatkou, jestliže svítí signál s červeným světlem „Stůj!“ obsaženou v § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, a odpovídající přestupek, jehož se řidič dopustí porušením této povinnosti, upravený v § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 téhož zákona. Způsob, jakým jsou v pokutovém bloku označena aplikovaná ustanovení zákona o silničním provozu, je velmi úsporný a neodpovídá způsobu, jakým se ustanovení zákona správně označují. To ovšem nesvědčí o neodbornosti osoby, která pokutový blok vyplnila. Naopak to reaguje na omezený prostor v kolonkách pokutového bloku a nutnost vyplnit jej relativně spěšně. A nemá to žádný vliv na jednoznačnost právní kvalifikace. Takto uvedená právní kvalifikace přestupku představuje podle soudu právě příklad zkratkovitě, leč přesto srozumitelné formulace, jakou Nejvyšší správní soud pro pokutové bloky připustil v citovaném rozsudku sp. zn. 4 As 127/2014, a není jí co vytknout.
27. Údaj o výši uložené pokuty není nezřetelný ani neúplný, naopak je shodně číslem i slovy uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč.
28. Místo vydání napadeného rozhodnutí je uvedeno přesně („P.“) a údaje o oprávněné úřední osobě rovněž; jelikož použila razítko, jde o nejčitelnější část pokutového bloku. Data vyhotovení a převzetí mohou vzbuzovat určitou pochybnost, protože v rukopisu úřední osoby se číslice 1 a 2 velmi podobají, při pečlivém čtení je však lze od sebe odlišit. Podpis přestupce (žalobce) je uveden v příslušné kolonce, a jestliže je nečitelný, nelze to klást k tíži správnímu orgánu, nýbrž jedině žalobci samotnému. Soud může jen konstatovat, že se na první pohled podobá podpisům žalobce na pokutových blocích z dnů 18. 4. 2016 a 13. 12. 2016.
29. Pokutový blok ze dne 11. 2. 2016 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty.
30. Z pokutového bloku ze dne 18. 4. 2016 vyplývá, že žalobce v automobilu registrační značky X v 14:47 ve X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h.
31. Osoba přestupce (žalobce) je identifikována jménem, příjmením a rodným číslem. Že není uvedeno i datum narození, nepředstavuje vadu. Jednak v této kolonce stačí uvést jeden z obou údajů (je totiž uvozena slovy „*Rodné číslo / datum narození*“), jednak se datum narození při znalosti rodného čísla dá snadno odvodit. Dále je žalobce identifikován číslem svého občanského průkazu a řidičského průkazu, tedy dokonce dvěma průkazy totožnosti. Osoba přestupce je tedy určena s dostatečnou přesností, neumožňující jakékoli pochybnosti. Čas přestupku je uveden na minutu přesně. Místo přestupku je uvedeno slovy „*v obci X*“, je tedy zjevné, v jaké obci, na jaké silnici a v jakém přesném místě k přestupku došlo. I skutková podstata přestupku je uvedena dostatečně konkrétně – ze slov „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – *rychlost v obci*“ v kombinaci se skutkovou podstatou přestupku „125/1f4“ zák. č. „361/2000“ Sb. je patrné, že žalobce porušil povinnost stanovenou § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu jet v obci maximální rychlostí 50 km/h, čímž se dopustil odpovídajícího přestupku. Ze zkratky „50/63/60“ vyplývá, jaká byla v obci nejvyšší dovolená rychlost / jaká rychlost byla žalobci naměřena / jakou rychlost vzal správní orgán v úvahu po zohlednění odchylky měřicího zařízení. K hodnocení těchto zkratkovitě uvedených ustanovení právních předpisů odkazuje soud na argumentaci obsaženou v bodě 26 tohoto rozsudku. Údaj o výši uložené pokuty není nezřetelný ani neúplný, naopak je

shodně číslem i slovy uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 300 Kč. Datum vyplnění pokutového bloku je uvedeno čitelně, stejně jako místo jeho vyplnění („O.“ jsou obec sousedící s V. p. O.). V pořádku je i podpis žalobce. Oprávněná úřední osoba je identifikována jen svým služebním číslem a podpisem, což je dostačující, neboť příslušná kolonka je uvozena slovy „*podpis s uvedením jména, příjmení a funkce nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby*“ Z oznámení o uložení pokuty lze navíc zjistit, že oprávněnou osobou byl nadstrážmistr D. M.

32. Pokutový blok ze dne 18. 4. 2016 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty.
33. Z pokutového bloku ze dne 13. 12. 2016 vyplývá, že žalobce v nákladním vozidle registrační značky X v 15:05 v P. v ulici X v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. X při přejíždění z pruhu do pruhu ohrozil jiného účastníka silničního provozu.
34. Osoba přestupce (žalobce) je identifikována jménem, příjmením a rodným číslem. Že není uvedeno i datum narození, nepředstavuje vadu. Jednak v této kolonce stačí uvést jeden z obou údajů (je totiž uvozena slovy „*Rodné číslo / datum narození*“), jednak se datum narození při znalosti rodného čísla dá snadno odvodit. Dále je žalobce identifikován číslem svého občanského průkazu, což je zcela dostačující. Osoba přestupce je tedy určena s dostatečnou přesností, neumožňující jakékoli pochybnosti. Čas přestupku je uveden na minutu přesně. Místo přestupku je uvedeno slovy „X“, čímž je přesně určeno město a ulice, kde k přestupku došlo. Vzhledem k tomu, že ulice X. není běžnou městskou ulicí, nýbrž silnicí pro motorová vozidla spojující Letiště X s mimoúrovňovou křižovatkou X, kde se stýká silnice X s dálnicí X, identifikoval správní orgán místo spáchání přestupku v rámci ulice X. unikátním číslem nejbližšího sloupu veřejného osvětlení. Takové určení pokládá soud za zcela přesné. I skutková podstata přestupku je uvedena dostatečně konkrétně – ze slov „§ 12/5 zák. č. 361/2000 Sb.“ v kombinaci se skutkovou podstatou přestupku „125/c1k“ zák. č. „361/2000“ Sb. a textem „*při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil jiného účastníka silničního provozu*“ je zcela jasné, čeho se žalobce dopustil a jak to správní orgán právně kvalifikoval. K hodnocení těchto zkratkovitě uvedených ustanovení právních předpisů soud odkazuje na argumentaci obsaženou v bodě 26 tohoto rozsudku. Údaj o výši uložené pokuty není nezřetelný ani neúplný, naopak je shodně číslem i slovy uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč. Datum vyplnění pokutového bloku je uvedeno čitelně, stejně jako místo jeho vyplnění. Místo vydání napadeného rozhodnutí je uvedeno přesně („*Praha*“) a údaje o oprávněné úřední osobě rovněž; jelikož užila razítko, jde o nejčitelnější část pokutového bloku. V pořádku je i podpis žalobce.
35. Pokutový blok ze dne 13. 12. 2016 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty.
36. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice a Magistrátu města Kladna, konstatuje soud, že v nich správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení krajského soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.

37. Dále žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na žalobce, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně přestupce správnost pokutového bloku schvaluje. Vzhledem k tomu, že souhlas vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non* a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku přestupcem je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58, srov. dále rozsudek ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37). Pokud má účastník řízení za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Jakkoli v praxi bude docházet spíše k tomu, že pokud oprávněná osoba zjistí, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení, vůbec pokutový blok nebude vyplňovat, není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec tomu neporozuměl, nebo měl pochybnosti o správnosti tam uvedených údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
39. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému nevznikly žádné náklady, které by přesahovaly náklady na běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. prosince 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu